

Volgend week-end gaat op de Blandijnberg in Gent een «Dag van de Anarchie» door met als algemeen thema: **Aktiestrategieën voor de jaren '80.** Het wordt een 48-uren dag met op zaterdag gespreksgroepen rond diverse thema's en op zondag een ontmoeting tussen de verschillende kollektieven uit België. Saai wordt het niet want de organisatoren beloven een **totaalspektakel met toneel, poëzie, voordrachten, films en boekenstands. Tuk op mannetjes met zwarte punthoed en bom onder de wijde mantel, gingen we praten met Francis Faes, één van de organisatoren.**

Anarchisten zijn de zwarte schapen van de linkse beweging. Ze worden gemakkelijk afgemaakt als terroristen en bommenleggers. Men zegt dat ze ondermijnend werken door hun losbandige levenshouding. In revolutionaire omstandigheden moesten ze telkens de loodjes leggen: Marx won het op Bakoenin, tijdens de Spaanse Burgeroorlog werden de anarchisten door de Russisch gezinde kommunisten in de rug geschoten. Wie machtsgelief mist, kan slechts mislukkingen scoren... Hoe kijken de anarchisten anno 1980 tegen de wereld aan, vroegen we aan Francis Faes.

De Spaanse Burgeroorlog was het laatste markante wapenfeit van de anarchisten. Tijdens WO II vinden we hen niet georganiseerd in het verzet. Na de oorlog blijft die stilte duren...

F.F.: De mislukking van de anarchistische republiek tijdens de Spaanse Burgeroorlog leidde tot een diepe teleurstelling en een versplintering van de anarchistische beweging. Alles heeft stilgelegen tot '68, als in Frankrijk en Duitsland plots weer de zwarte vlag naast de rode wappert. '68 valt echter niet te vergelijken met de eerste internationale of de Spaanse Burgeroorlog.

Toen stond men in de praktijk en kon men daadwerkelijk iets doen. In '68 is het een reflex tegen de autoriteit. Aan teoretische

uitdieping of hedendaagse analyses heeft men niets gedaan. Er is aan de andere kant wel de opkomst van RAL en AMADA, waarin de intellectuelen elkaar terugvinden. Nu is men terug begonnen met het oprichten van anarchistische kollektieven en wil men aan teoretische uitdieping doen. In Gent zijn we al 4-5 jaar bezig, elders zo'n 3 jaar.

Constandse beweert dat er niet langer sprake is van een arbeidersbeweging maar eerder van een anarchistische filosofie. Klopt dat?

F.F.: Hij heeft gelijk wanneer hij spreekt over een filosofie en dat voornamelijk intellectuelen ermee begonnen zijn. Maar ik volg hem niet in zijn fatalisme. Constandse is 80 jaar en heeft natuurlijk veel meegemaakt, maar ik geloof dat het anarchisme nu aan een herontdekking toe is. Bv. het R.A.K. (Revolutionair Anarchistisch Kollektief - Gent) bestaat niet langer alleen uit studenten. Er zijn nu meer werkers en werklozen. De mensen worden terug gewonnen voor de idee. We willen de mentaliteit doorbreken die 'anarchist' als scheldwoord gebruikt. Anarchisme kan soms een modeverschijnsel zijn. Daar keren we ons eveneens tegen.

Weerleg de vooroordelen tegen het anarchisme dan eens?

F.F.: In de eerste internationale hadden de anarchisten eerst het overwicht. Er ontstond een konflikt tussen Marx en Bakoenin omtrent het probleem van de macht en de voorhoedepartij. Bakoenin was daar tegen, net als Cesar De Paepe hier bij ons. De anarchisten werden uit de internationale gegooid en geraakten geïsoleerd. Van daaruit werd propaganda gevoerd voor het anarchisme van de daad, wat eindigde in terrorisme. Dat

wordt nu nog door de media misbruikt. We zijn tegen de staat, machtsposities, partijpolitiek, en vóór alles voor de vrijheid. Maar de mensen zijn zo gekonditioneerd dat ze denken leiders nodig te hebben. In hun ogen betekent het gebrek aan leiders wanorde. Ze zijn zich niet bewust van hun kunnen. Kijk bv. naar buurt- of wijkcomitees, die werken toch ook zonder leiders. We willen met die dag trouwens bewijzen dat we kunnen organiseren.

Is de afkeer van de K.P. voor anarchisten louter uit het verleden te verklaren?

F.F.: Alle groepen hebben vooroordelen tegen ons. In de praktijk is het soms moeilijk om met ons samen te werken. Neem een dopperskomitee: ze beginnen daar al direct over lidkaarten en verdeling van plaatsen. Daar moeten we net niet van weten! Wat de K.P. betreft, dat zijn nog altijd de grote aanhangers van Rusland. De eerste anarchistische beweging werd al door Lenin de kop ingedrukt met zijn bolsjewistische partij. Nu vallen de anarchisten nog altijd geweldig hun partijpolitiek aan.

Hoever staan de anarchisten hier, en kan je een vergelijking maken met het buitenland?

F.F.: In tijden van crisis scheiden de extremen zich af. Dat zie je zowel aan de rechter- als aan de linkzijde. In Nederland zijn de extreme standpunten uitgesproken. De Vrije Socialisten hebben jaarlijks hun Pinksterweekend. Ze hebben 100 jaar traditie. In Frankrijk bestaan veel kollektieven en worden er interessante tijdschriften uitgegeven. Bij ons is de traditie de kop ingedrukt met het ontstaan van de B.W.P. Er was een kleine oplakkering met Agitat maar

dat is nu verworden tot een gewone drukkerij.

We hebben een goede samenwerking met Frankrijk en Nederland en we willen ernstiger gaan werken. Het idee voor een «Dag van het Anarchisme» groeide vorig jaar. We houden nu een week-end om de tweede

Daarbij gebruikt men een onverstaaanbare taal en wordt alles via delegees geregeld. R.B.P., Prestige, Lip zijn voorbeelden waar de arbeiders het zelf doen en merken dat het werkt. Het geeft hen het vertrouwen weer, dat ze al eeuwenlang verloren hebben.

Nijmeegse Stroomgroep, die meewerkte aan de blokkade van Dodewaard, komt ook. En het Denders Aktiekomitee dat het ook beu is afspraakjes met de overheid te maken. We kunnen jarenlang betogen. Mooi gekanaliseerd op een vastgelegd parcours. De overheid stoort zich daar niet aan! De zogenaamde «autonomen» in Mol wilden 50 m van het parcours afwijken, al was het maar om de overheid te doen snappen dat er echt verzet is.

Anarcha-feminisme, is dat een nieuwe splintergroep in de vrouwen-beweging?

F.F.: Het is eigenlijk een domme term. Anarchisme impliceert vrijheid: feminisme zit daarin. Maar het huidige feminisme komt teveel ten goede aan mannen. Als man heb je het op een linkse TD eenvoudiger dan op een bal populaire. Linkse mannen krijgen vrouwen gemakkelijker in bed, anders worden ze voor trut uitgemaakt.

De anarcha-feministen hebben als kritiek op de feministische beweging dat ze qua werking weer hetzelfde rollenpatroon opbouwt. Anarcha-feministen willen geen eigen wereldje schepenen, maar wel met mannen samenwerken. Uiteraard zijn ze niet tegen vluchthuizen zonder mannen, of een gespreksgroep want mannen trekken nog steeds het gesprek naar zich toe. We zien ook dat er meer interesse groeit voor Emma Goldmann, die feminisme in een brede kontekst plaatste. Het Gentse vrouwenkafé werd naar haar «Emma» genoemd.

Totaalweigeren gaan jullie ook propageren?

F.F.: We hebben het imago zware jongens te zijn. We worden geïsoleerd en snappen dus

wel de wanhoop van groepen als Baader-Meinhoff en Rode Brigades, maar we hebben er geen bindingen mee.

We zijn anti-militaristen en vonden burgerdienst beter dan legerdienst. Eigenlijk is dat nochtans weer een geïnstitutionaliseerd verzet. Martin van Kerrebroeck was de eerste totaalweigeraar maar er komen er meer!

Kraken is een thema dat meer met Nederland te maken heeft, niet?

F.F.: Zeker, men heeft slechts in Leuven wat ervaring. De kwestie met het Pand in Gent zou je ook een vorm van kraken kunnen noemen. Het is een anarchistische tendens.

We willen onze huisvestingspolitiek in vraag stellen. We werken daarmee in de lijn van de Wetswinkel, die rond de huurwet werkt. We willen ook oproepen tot het doen van zulke akties. Niet willekeurig maar als het nodig is, gaan we ook huizen kraken.

'Jongeren tegen sociaal onrecht' is voldoende vaag gehouden?

F.F.: Die gijzelingsaffaire van die jongeren uit Vielsalm bracht ons op het idee. We keuren dat af, maar we begrijpen wel waarom ze het gedaan hebben. Sociaal onrecht houdt fascisme, racisme, werkloosheid enz. in. We willen daarover van gedachten wisselen.

Wat gebeurt er de zondag?

F.F.: Verschillende kollektieven kunnen dan elkaar ontmoeten.

Dat zijn het R.A.K. van Gent, Anarchistische Kollektieven van Mechelen en Antwerpen, La Cecilia van Leuven, Libertair Offensief van Brussel en het Walchers Anarchistisch Kollektief.

Wie de zaterdag komt kan alle thema's volgen. Er zal in drie auditoria telkens wat te zien zijn.

Vuile Mong treedt zaterdagavond op We draaien L'age d'or van Bunuel, Bof van Feraldo, Le sex enragés van Lethem. En we houden het goedkoop: 50 fr. per dag voor alle activiteiten.

De «Dag van de Anarchie» vangt aan om 10 u. zaterdag 21 februari, in de Blandijn te Gent. Kinderopvang, slaapgelegenheden, eten en drinken zijn voorzien.

'Anarchist mag geen scheldwoord blijven'

DAG VAN DE ANARCHIE

AKTIESTRATEGIEËN VOOR DE JAREN '80.

21 FEBRUARI VANAF 10 UUR.

ANTI-KERNENERGIEBEGROEPING: LAMBERT & FILM

ANARCHA-FEMINISME

SYNDIKALISME EN FARBKSP: PUDOLF DE JONG, J. L. B. V. N. E.

KRAKERSBEWEGING: TERDA, KRUVEN

ANTI-MILITARISME: TAAL, GEREN, MIT

JONGEREN TEGEN SOCIAAL ONRECHT

VERDER:

FILMS: D. A. L'AGE D'OR, LE SEXE ENRAGE

OM 20 UUR: VUILE MONG EN ZIJN VIEZE GAS

POEZIE & TONEEL: SPENCORNER, ... BOEKENP.

22 FEBRUARI VANAF 10 UUR.

SAMENKOMST VAN DE VERSCHILLENDE KOLLEKTIEVEN (NEDERL. & BELGIE)

& HET PUBLIEK.

«We zijn tegen het modeverschijnsel om overal een A te spuiten, met zwarte sterretjes of badges rond te lopen».

dag te kunnen voorbehouden voor de Belgische kollektieven. We zijn tegen het modeverschijnsel om overal een A te spuiten, met zwarte sterretjes of badges rond te lopen. Meestal weten die individuen niet eens wat anarchisme is.

Zelfbeheer en bezettingen zijn daar voorbeelden van?

F.F.: Ja. De meeste mensen zijn vol van hiërarchische gestructureerde vakbonden en partijen, maar de vertikale kommunikatie werkt niet meer. Probeer maar eens om met Debuune te praten!

Een ander thema van de dag is de anti-kernenergiebeweging?

F.F.: Het is een thema waar alle linksen het over eens zijn. Volgens ons wordt het politiek aspekt teveel verwaarloosd, wil men het doel via parlementaire weg bereiken en heeft de beweging zich laten splitsen door het voorval met de Andreas Smits.

De scheiding tussen pacifisme en geweld is hier nochtans dom. Het ging louter om sabotage. Die kwestie mag je niet zomaar afkeuren. Eén van die mensen, Lambert, komt zelf spreken. De